

In deze tijd van Corona kunnen zen beoefenaars die dat willen, elke week een aanmoediging ontvangen van afwisselend Jiun roshi en Tetsue roshi. Deze tekst werd door Jiun roshi vlak na Pasen als aanmoediging verstuurd.

Uit het handschrift van de Mattheus Passion

Ontferm u

Vandaag is het tweede paasdag. We leven alweer een paar weken volgens de regels van de intelligente lockdown. Op de Noorder Poort is het heel rustig en we merken hier eigenlijk niet zoveel van wat het coronavirus veroorzaakt.

Vorige week ontving ik een bericht over een sanghalid, Ron, die op de intensive care ligt en in coma is gebracht. Een hartverscheurende situatie voor zijn kinderen en vrienden die op geen enkele manier met hem in contact kunnen komen. Ik stelde me voor dat meer mensen zich in zo'n situatie bevinden en dat velen wellicht bang zijn om erin te geraken. Met dit in mijn gemoed stapte ik in de auto om boodschappen te gaan doen. Ik hou ervan om in de auto naar de radio te luisteren, het liefst hoor ik dan praatprogramma's. Toen ik de radio aanzette, bleek er een uitvoering van de Mattheus Passion te zijn en ik hoorde dit (klik op het plaatje):

Uit: J.S. Bach
Matthäus Passion
Elly Ameling, Birgit Finnilae, Seth McCoy, Benjamin Luxon, Ernst Haefliger
English Chamber Orchestra o.l.v. Johannes Somary

Er kwamen tranen in mijn ogen en ik moest denken aan de uitspraak van Prabhasa Dharma roshi: wanneer er tranen zijn, betekent dat dat je in contact bent met het ware.

Ik realiseerde mij, in dit *Erbarme dich* zit alles waar het om gaat. Voor mij is dit niet verbonden aan een God.

Het *Erbarme dich* raakt mij in mijn hart en verbindt mij met een diep vertrouwen. Dat wat zich over mij ontfermt is veel groter dan ik kan bevatten en doet me beseffen dat ik als mens een deeltje ben van een gigantisch geheel. Het doet me beseffen dat wij als mensen veel minder kunnen dan we denken. Er is het onnoembare dat noch het begin noch het einde is van alles wat er is.

Dat wat er gebeurt in deze tijd van corona hoort ook in dat grote geheel: het lijden, het gevoel van onmacht, het besef dat wat er gebeurt ons mensen te boven gaat, dat we niets kunnen doen.

Het *Erbarme dich* herinnert me er aan me over te geven aan dat wat er is en te doen wat er gedaan moet worden. En wat er gedaan moet worden is voor ieder van ons anders. En dat wat ik nu op dit moment moet doen, is straks of morgen misschien niet wat ik moet doen. Komt er twijfel, laat ik me meeslepen door verwachtingen of angsten, dan kan ik me naar die plek brengen waar iets zich over mij ontfermt. Dat iets is in mij en ook in jou, in ons allemaal, in alles wat er is. Het is ons ware thuis.

Als ik dan op deze manier thuis ben, voel ik me veilig en kan ik denken aan Ron die nu op de intensive care ligt.

Mogen alle wezens gelukkig en vrij van lijden zijn.

Mogen alle wezens tevreden zijn, moge niemand verdrietig zijn.

Om mani padme hum.

Met een hartelijke groet in de Dharma,
Jiun Hogen roshi